

HABRUTA NIGHT

BKLYN: MONDAY 7•15•19 | 8 PM
@ SHAARE ZION

DEAL: TUESDAY 7•16•19 | 8 PM
@ DEAL SHUL

Tonight's learning is dedicated
L'Refuah Shelema Refael David Ben Claudie

“

Topic:

MAASER

”

QUESTIONS:

Is there any difference between the Mitzvah to give Tzedakah (charity) and the obligation to give Maaser (10% from our income)?

What unique laws are involved in this obligation, and what is the reward for giving Maaser properly?

בראשית כח כב: וְכָל אֲשֶׁר תִּתֶנְלִי עֵשֶׂר אֲעִשְׂרֶנּוּ לְךָ:
 דברים יד כח: עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת פְּלִי תְבוּאֹת זֶרְעֶךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה:
 מלאכי ג' י: הָבִיאוּ אֶת-פְּלִי-הַמַּעֲשֶׂר אֶל-בֵּית הָאוֹצֵר וְיִהְיֶה טָרֵף בְּבֵיתִי וּבְחֻנּוּנֵי נָא פְּזֹאת אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱסֹלָא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקְתִּי לָכֶם בְּרֻכָה עַד-פְּלִי־דֵי:

Bereishit (28:22): Yaakov tells hashem; “whatever you will give me I will give you ten percent.”

Devarim (14:28): “Ten percent of the produce of your field, you shall distribute annually.”

Malachi (3:1): “Bring the tithe to the storage house, and it will be the food of my home, test me with this one, says the Almighty, If I do not open the chimneys of the sky to empty out my blessings until you say enough.”

גמרא תענית ט.

(א) [שנת 77 ק"ט.].
 (ב) [למקן כנ]: שנה לנ:
 מכות כג; (א) תוספתא
 סוטה פ"א ה"ד סדר
 עולם רבה פ"י (7) ד"ה
 ג. וע"ש בתוס' (8) עין
 ד"ה ג. ובהג"ש שם,
 (1) גיטין 5, שטעטע מט';
 (2) [פסחים 77 ז:];
 (3) מגילה יג: קידושין
 לח; (4) במדבר כ ח,
 (5) מלכים א' ח ה,
 (6) מלכים ב ב כב,
 (7) במדבר טו כו,
 (8) ב"מ פ"ד ד"ה ליתא אך
 יש בתרומה פרשת ורא
 יה (פתח עינים); (9) [ע"י
 ליקוט רמז תתנז וכן
 ליתא בתמונה פ' לאה
 אות 1]; (10) [ע"י ג"כ
 (11) ע"ש ב"מ במדבר
 ה' (12) [שם רש"י
 דקרא]; (13) [גם זה ליתא
 ליקוט רמז תתנז וכן
 בתמונה]; (14) [למקן ע"ב].

הנהרות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מטר כו'
 על זכותו הס"ד ומש"ד
 ופרנסה כו' ואף על פי
 שמוציא כשזל זה מטר
 להשפיע: (ב) ד"ה כי
 משמש כו' שזו כי צלום
 אלף באחד מהם
 לסוטה: (ג) תוס' ד"ה
 עשר כו' ואתה כהן אמן
 שך עושה עתה מה
 שהיה עושה:

הנהרות מחר"ב הנשבורג

אן רש"י ד"ה כי
 משהש וכו' אלא אפי'
 מתורגם ארי. כ"ל:

תורה אור השלם

(א) עשר תעשר את כל
 הבאות וְרָעָה הַצֵּיִא
 הַשְּׂדֵה שְׂגֵה שְׂגֵה:
 [דברים יד, כב]
 (ב) לא תנסו את יי'
 אֱלֹהֵיכֶם בְּאִשֶּׁר נִפְתָּח
 בַּפִּסְתָּה: [דברים יג, טו]
 (ג) הביאו את כל
 הפעושה אל בית
 האוצר ויהי כסף בביתו
 ויבחנוני נא בואת אמן
 וְיָבִיאוּ אִם לֹא
 אֶפְסֹחַ לָכֶם אֶת אֲרָבוֹת
 הַשָּׁמַיִם וְהִרְיִקְתִּי לָכֶם
 בְּרָקָה עַד בְּלִי דִי:
 [מלאכי ג, י]
 (ד) אֲנִי אֶדְבֹר הַסֶּלֶף
 דְּרָבוּ וְעַל יי' יִשְׁעִי לָבוֹ:
 [משלי י, ג]
 (ה) וְאֶבֶר אֶל אֲחֵיו
 הַיֹּשֵׁב בְּקִפְי וְגַם הַנָּה
 בְּאֶמְתִּיקְתִּי וְצִיָּא לָכֶם

ל' יוחנן מיתמו של ריש
 לקיש כדמוכח לקמן: אמר. ינוקא לר' יוחנן מאי עשר תעשר:
 א"ל. ינוקא והכתיב לא תנסו: שיב"ו. כלומר שייגעו דולוראני"ט
 קרא דהציאו את כל המעשר

עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר. הכי ארבע צסיפרי"ט עשר תעשר את כל תוצאת
 זרעך היוצא השדה שנה שנה אין לי אלא תוצאת זרעך
 שחיב צמעשר רביע ופרקמטיא וכל שאר רווחים מנין ת"ל את כל
 דהוה מני למימר את תוצאתך^ב מאי כל לרבות רביע ופרקמטיא
 וכל דבר שמריח צו והכי נמי איכא

עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר^א עֶשֶׂר בְּשִׁבְלֵי שְׂתַתְּעֶשֶׂר

אשכחיה ר' יוחנן לינוקא דריש לקיש אמר
 ליה אימא לי פסוקך א"ל עשר תעשר א"ל
 ומאי עשר תעשר א"ל עשר בשביל
 שתתעשר אמר ליה מנא לך א"ל זיל נסי
 אמר ליה ומי שרי לנשויה להקב"ה והכתיב
 לא תנסו את ה' א"ל הכי אמר רבי הושעיא
 חוץ מזו שנאמר^א הביאו את כל המעשר
 אל בית האוצר ויהי טרף בביתו ובחגוני
 נא בואת אמר ה' צבאות אם לא אפתח
 לכם את ארובות השמים והיריקתי לכם
 ברכה עד בלי די^ב מאי עד בלי די אמר רמי
 בר חמא אמר רב עד שיבילו שפתותיכם
 מלומר די א"ל אי הות ממי התם^ב להאי
 פסוקא לא הוית צריכנא לך ולהושעיא
 רבך^א אשכחיה ר' יוחנן לינוקא דריש
 לקיש דיתבי ואמר^א אולת אדם תסלף דרכו
 ועל ה' יזעף לבו יתיב רבי יוחנן וקא מתמה
 אמר מי איכא מידי דכתיבי בכתובי דלא
 רמיזי באורייתא א"ל אטו הא מי לא רמיזי
 והכתיב^א ויצא לכם ויחדרו איש אל אחיו
 לאמר מה זאת עשה אלהים לנו דל עיניה
 וחזא ביה אתיא אימיה אפיקתיה אמרה ליה
 תא מקמיה דלא ליעבד לך כדעבד לאבוך
 (א"ר^ב) יוחנן מטר בשביל יחיד פרנסה בשביל
 רבים מטר בשביל יחיד דכתיב^א יפתח ה' לך
 את אוצרו הטוב לתת מטר ארצך פרנסה
 בשביל רבים דכתיב^א הנני ממטיר לכם
 לחם מיתיבי^א ר' יוסי בר' יהודה אומר^א שלשה
 פרנסים טובים עמדו לישראל אלו הן משה
 ואהרן ומרים וגו' מתנות טובות ניתנו על
 ידם ואלו הן באר וענן ומן באר בזכות
 מרים עמוד ענן בזכות אהרן מן בזכות משה
 מתה מרים נסתלק הבאר שנאמר^א ותמת
 שם מרים וכתיב בתריה ולא היה מים לעדה
 וחזרה בזכות שניהן מת אהרן נסתלקו ענני
 כבוד שנאמר^א וישמע הכנעני מלך ערד
^א מה שמועה שמע שמע שמת אהרן
 ונסתלקו ענני כבוד וכסבור ניתנה לו
 רשות להלחם בישראל והיינו דכתיב^א ויראו
 כל העדה כי גוע אהרן אמר ר' אבהו אל
 תקרי ויראו אלא ויראו^א כדריש ר"ל^א דאר"ל
 כי משמש בארבע לשונות אי דלמא אלא
^א דהא חזרו שניהם בזכות משה מת משה
 נסתלקו כולן שנאמר^א ואכחיד את שלשת

הוה ידעית ליה ממילא: דרבי הושעיא
 רבך. דלמריה לי משמיה: אולת
 אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף לבו.
 כשאלו חוטא מסלף דרכו שזאין
 עליו פגעים ועל השם יזעף לבו
 פגעס ואומר מפני מה אירע לי
 שזעס זה: ולא רמזה משה באורייתא.
 שהזמנע הוא יסוד נביאים^ב וכחוצים
 וזכונן יש סמך למנא מן המורה:
 ד"י עיניה. רבי יוחנן שהיו עפעפיו
 מסקין את עיניו ומגזיין צמולגי
 דכספא צצצא קמא צפ' אחרון (77
 ק"ח). שהיה רונה לראותו מפני
 שהוא חריף: דלא ייעבד לך כדעבד
 אבוך. שלא יתן עיניו כך כמו שנתן
 צאצך והמיתו צצצא מליעא (77
 ק"ד). מטר בשביל יחיד. שאל
 מטר לאל לאל לחד כגון
 שזע אחר זמן זריעת בני אלס
 או שזע צעיר כשזלה נכרים ונריך
 למטר זא זכותו (8) ופרנסה שפע
 טובה ומתיה לכל העולם אינו זא
 לעולם זכות אחד אלף צשזל רביס
 שאל רביס לריכין שזע שמשלה
 צרכה בתוצאה הקצ"ה עושה אלס
 זכו אלל יחיד הנריך שימצרכו
 בתוצאותיו אין הקצ"ה משנה צעזרו
 דין השנה אלף כפי צרכותיה ואף על פי
 שמוריד צשזל יחיד מטר זה^א
 להשפיע בתוצאותיו שלא יהו גרועות
 משל אחרים אלל לעשות שדכו כשדה
 שזע לא: מטר ארצך. של אחד
 משמע: מוטיר לכם. לשון רביס:
 בארה ש" מרים. סלע וזצין ממנו
 מים והיה מתגלגל והולך עם ישראל
 והוא הסלע שזו הכה משה שלא
 היה רוזה להזיל מימיו צשזליו^א לפי
 שמתה מרים: ונסתלקו ענני כבוד.
 ענני קיע וענני עשן ושאר עננים
 אינן של כבוד: חזרה בזכות שניהן.
 שכן כתיב^א ודברתם שמיס אל הסלע
 ונתן מימיו: כי משמש בארבע לשונות
 אי דלמא א"ל דהא. כל מקום שנריך
 לדרוש כי צין לענין דרשה צין
 למשמעות המקרא מוכל לשונות צאלח
 מהני ארבע לשונות לשון כי משמע
 צכולס וכן וכד וצדס וארי צכלל
 הני ד' הן והאי דכי גוע אהרן
 משממש^א צלשון דהא ושמעין מהני
 טעמא דקרא דמה טעס נמראו דהא
 מית שהיה מת אהרן וריס לקיש
 לא אחי למימר דלא מתרגמין שזס

תלמוד

גמרא תענית ט.

עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר,, — *Tithe, you shall tithe.*^[1] What is the point of the double expression? עֶשֶׂר בְּשִׁבִיל שֶׁתִּתְעַשֵּׂר — It teaches: **Tithe so that you will become wealthy.**^[2]

אֶשְׁכַּחִיהָ ר' יוֹחָנָן לִינוּקָא דְרִישׁ לָקִישׁ — R' Yochanan met the young son of Reish Lakish.^[3]

אָמַר לֵיהּ — [R' Yochanan] said to him: אֵימָא לִי פְסוּקִיךָ — “Tell me your verse,” i.e. the verse you are currently studying. אָמַר לֵיהּ — [The boy] answered him: “עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר,, — *“Tithe, you shall tithe.”* אָמַר לֵיהּ — [The boy] then asked [R' Yochanan]: וּמָאִי עֶשֶׂר — “What is signified by the double expression: *tithe, you shall tithe?*” אָמַר לֵיהּ — [R' Yochanan] answered him: עֶשֶׂר בְּשִׁבִיל שֶׁתִּתְעַשֵּׂר — “Tithe so that you will become wealthy.” אָמַר לֵיהּ — [The boy] asked [R' Yochanan]: מֵנָא לָךְ — “From where do you know this?” אָמַר לֵיהּ — [R' Yochanan] answered him: זִיל נְסִי — “Go and test it;” take tithes and see whether you become wealthy or not. אָמַר לֵיהּ — [The boy] asked [R' Yochanan]: וּמִי שְׂרִי לְנִסּוּיָהּ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא — “Is it permitted to test the Holy One, Blessed is He? — וְהִכְתִּיב — But it is written: “לֹא תִנְסוּ אֶת־ה' — *Do not test Hashem.*”^[4] אָמַר חוּץ — [R' Yochanan] answered him: הֵכִי אָמַר רַבִּי הוֹשַׁעְיָא — “Thus said R' Hoshaya: חוּץ מִזוּ — This case of separating tithes is an exception to the general prohibition against testing God; שְׁנֵאמַר — for it is explicitly stated:^[5] הֵבִיאוּ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֶׂר אֶל־בַּיִת הָאוֹצֵר — *Bring all the tithes to the storehouse, and test Me now through this,* [i.e. for those who serve in the Temple], וְיִהְיֶה טָרֶף בְּבֵיתִי — *so that there may be food in My house* and test Me now through this, אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם — *says Hashem, Master of Legions, if I will not open for you the windows of the sky — and pour out blessing to you without limit.*”

The Gemara interrupts the dialogue between R' Yochanan and the son of Reish Lakish with an exposition on the last phrase of this verse:

אָמַר רַמִּי בַר חֲמַא אָמַר רַב — Rami bar Chama said in the name of Rav: עַד שְׂיִבְלוּ שְׁפֹתֵיכֶם מִלּוֹמַר דִּי — Interpreted homiletically, this means: **Until your lips wear out from saying, “Enough!”** You will receive such an abundance of blessing that you will become weary from saying that the blessing is sufficient.

[6]

1. Tosfot quotes a Sifri that includes Maaser of all income.

2. Brings a Midrash about the retribution of one who does not tithe.

Citation (Sifri), Question: the Torah obligates tithing only grain that you planted; What is the source to include Ribis, business and other earnings?

Answer: we learn from "Et kol."

Explanation: The Torah could have said 'Et tevu'atcha, "Kol" includes Ribis, business and everything that he profits from.

Proof: It says so also in a Midrash. "Ha'yotzei ha'sadeh shanah shanah," if you will not tithe your field properly, you will have only what comes out of the field.

Explanation: I.e. your field will produce only what used to be the amount of Maaserot. This is "what comes out of the field", i.e. what you used to take for Maaser from the field.

A story occurred with a rich man. He had a field that produced 1000 Kor. The man used to take 100 Kor every year for Maaser. He did so his entire life. When he fell sick to die, he called to his son and told him; "know that this field that I bequeath to you produces 1000 Kor every year. Be careful to separate 100 Kor every year [for Maaser], like I did."The man died.

The son stood in his place, and the field produced 1000 Kor like it did in his father's lifetime. The first year, He separated 100 Kor. The next year, the son saw that the Maaser was a large amount, so he decided not to separate the Maaser. The next year, the field diminished and produced only 100 Kor. He was pained.

His relatives heard that it decreased, and that he had not separated Maaser. They all came to him wearing white clothes, happy. He said "it

עֵשֶׂר תעשר. הכי אחת צסיפרי¹⁰ עשר תעשר את כל תצואת זרעך היוצא השדה שנה שנה אין לי אלא תצואת זרעך שחייב צמעשר רבית ופרקמטיא וכל שאר רווחים מנין ת"ל את כל דהוה מני למימר את תצואתך¹¹ מאי כל לרבות רבית ופרקמטיא

וכל דבר שמרווח צו והכי נמי איכא צהגדה¹² היוצא השדה שנה [שנה] כלומר אם לא תעשר שדך כהוגן לא יהיה לך אלא היוצא מן השדה כלומר לא יעשה שדך אלא כפי מעשרות שהיו קודם לכן דהיינו היוצא מן השדה כלומר מה שהיית רגיל להוציא למעשר מן השדה ומעשה צאדם אחד שהיה עשיר והיה לו שדה שעשתה אלף כור והיה אותו עשיר נוטל ק' כורין למעשר ומפריש כל שנה ושנה וכן עשה כל ימיו כשחלה למות קרא לבנו ואמר לו בני דע ששדה זו שאני מוריש לך עושה בכל שנה ושנה אלף כורין הזהר שתפריש ק' כורין כאשר עשיתי ומת אותו האיש ועמד הבן במקומו ועשה השדה אלף כורין כאשר היה עושה צחיי האב והפריש ממנה ק' כורין צשנה שניה נסתכל וראה הבן שהמעשר היה דבר גדול ואמר שלא יפריש¹³ לשנה אחרת נתמעט השדה ולא עשה כי אם מאה כורין נצטער עליו ושמעו קרוביו שכך מיעט ולא הפריש מעשר צאו כולם אללו מלובשים לבנים ושמתים אמר

seems that you rejoice over my downfall!" They answered him; Should we be pained for you? You caused this evil to yourself! Why didn't you separate Maaser properly? See, when the field first came to you, you were the owner, and Hashem was the Kohen. The Maaser was His portion, to give to Aniyim; Now that you did not separate His portion for Him, Hashem became the owner, and you are the Kohen. Your field does not produce what it used to, i.e. 1000.]Hashem[separated for you 100!

This is what it says "v'ish et kodoshav lo yihyu."

Explanation: When one does not separate Maaser properly, he will have only the Kodshim, i.e. the Maaser.

Regarding this Hachamim said "one who withholds Maaserot, in the end he will have only one tenth, as it says "v'zera chomer ya'aseh eifah"; this is the Maaser (a tenth). For an Eifah is three Sa'im, and a Chomer is 30 Sa'im. It also says; "ki aseres tzimdei cherem ya'asu bas echas."

Explanation #2, (Rabbeinu Nasan ha'ofni'al): "Ha'yotzei ha'sadeh" means if not, that you will not separate the tenth, the produce will be to the one who goes out to the field, i.e. Esav ha'rasha, i.e. gentiles will take it.

אלו מלוכשים לבנים ושומים אמר להם כמדומה לי שאתם שמחים בקלקלתי אמרו לו¹ ננטער עליך כי גרמת לך כל הרעה הזאת ומפני מה לא הפרשת מעשר כראוי היטב צא וראה כי מתחלה כשצא השדה לידך היית בעל הבית והקב"ה כהן שהיה המעשר חלקו ליתן לעניים ועשוי שלא הפרשת חלקו לו היה הקב"ה בעל הבית ואתה כהן שאין שדך עושה (א) מה שהיה עושה מתחלה חלק כורין והפריש לך מאה כורין והיינו דכתיב (במדבר ה) ואיש את קדשיו לו יהיו כלומר² כשאינו מפריש כהוגן לא יהיה לו אלא הקדשים כלומר המעשר ועל זה אמרו חכמים³ המעכב מעשרותיו לסוף צא שלא יהיה לו אלא אחד מעשר כדכתיב (ישעיה ה) וזרע חומר יעשה איפה דהיינו המעשר דאיפה ג' סאין ובחומר יש (לו) ל' סאין וכן כתיב⁴ כי עשרת צמדי כרם יעשו צת אחת וה"ר נתן האופניאל⁵ פי' היוצא מן השדה כלומר ואם לאו שאין אתה מפריש העישור יהיה לאותו היוצא לשדה דהיינו עשו הרשע כלומר שיקחורו העובדי כוכבים:

מדרש תנחומא

(יה) עֵשֶׂר תְּעַשֶׂר. עֵשֶׂר, בְּשָׂבִיל
שֶׁתִּתְעַשֶׂר. עֵשֶׂר, כְּדֵי
שֶׁלֹא תִתְחַסֵּר. רָמַז לְמִפְרָשֵׁי יָמִים,
לְהַפְרִישׁ אֶחָד מִן עֲשָׂרָה לְעַמְלֵי תוֹרָה.
אֵת כָּל תְּבוּאֹת זֶרַעַךְ, אִם זְכִיתָם, סוּף
שֶׁהֵם יוֹצְאִין לְזֶרַע הַשָּׂדֶה. וְאִם לֹא,
סוּף שֶׁהַיּוֹצֵא הַשָּׂדֶה מִתְגַּדֵּל בְּכֶם, זֶה
עֲשׂוֹ, דְּכָתִיב בּוֹ, וַיִּלֶךְ עֲשׂוֹ הַשָּׂדֶה
לְצוּד צִיד (בְּרֵאשִׁית כ"ז). דְּבַר אַחֵר,

STORY

Reuven, a businessman, had always been careful to give ten percent of his income (masser 1) to charity. Whenever he could he would give even more, at times as much as twenty percent (chomesh 2). One day his partner and co-worker urged him to join him at a fund-raising event for Jerusalem's Mir Yeshivah. Reuven hesitated; he just wasn't the type to attend such functions, and he had never seen himself as a major philanthropist. Eventually, although still hesitantly, he agreed, and pledged 30,000 NIS (at the time, approximately \$8,000 U.S. dollars) to the Yeshiva. Previously he had not imagined making such a major commitment, but he appreciated the importance of the cause and decided that it was worth the special effort to contribute generously to Torah.

At 10:30 p.m. that same night, the manager of Reuven's convenience store in the Old City called, asking if he could close early since it was a quiet night with no customers in sight. Reuven was not enthusiastic, but he agreed that if there were no customers by 11:00 p.m., half an hour later, the manager could close for the night. The next morning, the manager reported that he had not been able to close the store until 4:00 a.m! Customers had suddenly started coming in droves, bringing in over five times as much business as any ordinary night.

Reuven had become "the type" to give tzedakah on a large scale, and his business promptly reacted in kind. Reuven's generosity for Torah was a special effort, and he saw special blessing. His ongoing practice of giving at least ten percent of his income to charity is strongly rooted in halachah and has ancient origins – and it is no less a source of blessing

מרון

Maran: Tzedakah can push away harsh decrees, and in a famine it can save from death.

Rama: it makes a person wealthy, you can not test hashem with anything except with Tzedakah. Some say only with Maaser you can test hashem, but not with Tzedakah.

ד: הצדקה דוחה את הגזירות הקשות, וברעב תציל ממות כמו שאירע לצרפית.

הגה: והיא מעשרת, ואסור לנסות הקב"ה כי אם בדבר זה שנאמר ובחנוני נא בזאת וגו', ויש אומרים דוקא בנתינת מעשר מותר לנסות הקב"ה אבל לא בשאר צדקה.

ש"ך

Shach: for it is certain that the wealth will come.

כי אם בדבר הזה: שודאי יבוא כמו שאמרו חז"ל עשר תעשר, עשר בשביל שתתעשר.

אהבת חסד

It seems from the Shulchan Aruch, that you can test Hashem not only with maaser of grains but even with maaser of money.

The Pitchei Teshuva argues and says, that even though tzedakah and maaser can bring wealth, you may not test Hashem.

Question: If the Shulchan Aruch follows the opinions that there is no obligation from the torah to give maaser on money, how can you test Hashem on something he never obligated?

Answer: The idea of being able to test Hashem doesn't come from the obligation to give Maaser.

משמע משולחן ערוך דמותר לנסות את ה', אינו קאי דוקא אמעשר כספים.

והנה הפתחי תשובה חולק, דאף צדקה או מעשר אף דמעשרת, אסור לנסות ודוקא מעשר תבואה מותר לנסות.

וקשה על השלחן ערוך דאם נאמר דמעשר כספים אינו מן התורה, איך מותר לנסות את ה', הא אינו מחויב לדידהו?

אלא ודאי הטעם שהתיר הכתוב לנסות אינו מחמת שמקיים מצות מעשר תבואה, רק מחמת דמחזיק בזה ידי כהנים ולוים ויש טרף בבית ה', ועל ידי זה יהיה ביכלתם להתחזק בתורת ה', ולכן אמר והיה טרף בביתי ובחנוני נא בזאת וכו', שבזכות שנותנין טרף בזכות זה באה ברכה, ואם כן הכי נמי לענין מעשר כספים בזמננו שעיקרו נתקן לכתחלה להחזיק ידי עמלי, גם בזה מותר לנסות את ה'.

The blessing comes from the fact that you use the money to support Kohanim and Leviim and you are taking care of Hashem's serviceman. In our time, when you give your money to those who learn Torah it is the same and then you can test Hashem.

מדרש תנחומא

In Midrash Tanhuma (re'eh 12) we see even more, that one who does not observe the mitzvah of maaser destroys his own wealth; it happened that there was a man who hoarded vast stores of wine and oil, but failed to set aside the proper tithes.

All of a sudden, a spirit of madness seized him. In his crazed state, he grabbed a stick and began to smash all of the precious jugs and casks he had so carefully preserved. His son yelled at him to stop. Instead of stopping, the crazed man aimed the stick at his own son and beat him over the head. His son was then also overcome with madness and cried out, "Give me the stick and I too want to smash these casks!," the father gave his son the stick and they took turns smashing the precious storage casks until every last one was destroyed.

Who was to blame for the devastation? It was the father's selfishness in failing to give maaser.

מהוּנְדָךְ. מַעֲשֵׂה בְּאֶחָד שֶׁהָיָה כּוֹנֵס יַיִן וְשֶׁמֶן, וְלֹא הָיָה מוֹצִיא מֵעֲשָׂרוֹתָיו כְּרֵאוּי. וּמָה עָשָׂה לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הַכְּנִיס בּוֹ רוּחַ תְּזוּזִית וְנָטַל הַמַּקְל וְהִתְחִיל מְשַׁבֵּר בְּחֻבֵיּוֹת. גָּעַר בּוֹ בֶּן בֵּיתוֹ. מָה עָשָׂה לוֹ. נָטַל אֶת הַמַּקְל וּפָצְעוֹ עַל רֹאשׁוֹ. אָמַר לוֹ, הַרוּחַ מְסִיעַ יָתִי וְאֵת גָּעַר בִּי. אָמַר לוֹ, תֵּן לִי אֶת הַמַּקְל וְאֲנִי מְשַׁבֵּר אֶף אֲנִי. נָתַן לוֹ אֶת הַמַּקְל. הָנִיחַ מִתְּבַר אִיהוּ חֲדָא חֲדָא, הָנִיחַ מִתְּבַר הָאִי תַרְתִּי תַרְתִּי. מִי גָרַם לוֹ. עַל יְדֵי שְׁלֵא הוֹצִיא מֵעֲשָׂרוֹתָיו כְּרֵאוּי. דָּאֲמַר רַבִּי לִוִּי, מַעֲשֵׂה בְּאֶדָם אֶחָד שֶׁהָיָה מוֹצִיא מֵעֲשָׂרוֹתָיו כְּרֵאוּי, וְהָיָה לוֹ שְׂדֵה אַחַת, וְנָתַן לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִבּוֹ שִׁיעֲשֵׂה וְעֲשֵׂה חֻצְיָה וְרַע וְחֻצְיָה בֵּית מִקְוֵה מַיִם. בָּאת שְׁנַת בְּצֻרַת, וְהָיָה מְזַבֵּן סָאָה חֲטִיף בְּסַלְעַ, וְסָאָה מַיִם בְּתַלְתַּת סַלְעִין. וְהָיָה מְכַרְיוֹ וְאָמַר, אֲתוּן זְבָנִין סָאָה דְמִיָּא, דְהִיא עֲבָדָא תַלְתַּת סָאִין דְחֲטִיף. מִי גָרַם לוֹ זֹאת. עַל יְדֵי שֶׁהוֹצִיא מֵעֲשָׂרוֹתָיו כְּרֵאוּי. לְפִיכָךְ מִשָּׁה מְזֵהִיר אֶת יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂר תַעֲשֶׂר.

ספר החינוך

MITZVAH 424:

Explains that usually one is forbidden to perform a

mitzvah with the intention of seeing whether or not he will be rewarded for it. Since the primary location for receiving the reward is in the World to come, one cannot expect reward in This world. However, since the above verses clearly set forth a challenge to test hashem to see whether a reward will be forthcoming for separating maaser, evidently an exception is made here to the injunction against testing hashem.

[אבות פ"ג מי"ג], מעשרות סייג לעושר. גם אמרו זכרונם לברכה שאסור לאדם לחשוב בלבבו ולומר אנסה אם ייטיב השם לי בהתעסקי במצותי, ועל כיוצא בזה נאמר [דברים ו' ט"ז] לא תנסו את ה' אלהיכם, זולתי במצוה זו שמותר לנסות אם יברכהו האל בעשותו אותה ובהיות זריז עליה, ומפורש הוא על ידי הנביאים שנאמר [מלאכי ג' י'], הביאו את כל המעשר אל בית האוצר וגו' ובחנוני נא בואת אמר ה'.

One is guaranteed financial reward for the fulfillment of this mitzvah, regardless of any sins or transgressions one might have committed.

Rav Moshe Feinstein would stress that one is obligated to give a tenth of everything he possesses; not only his money, but time and energy as well! Thus, one who knows how to learn Torah should volunteer one tenth of his time to study with others who need his help.

ט"ז

QUESTION THE TAZ ASKS: May a person pay for honors and aliyot in shul with his maaser money?

Answer: if at the time he voluntarily purchased the honors, he had in mind to pay for them with maaser money, he may do so. This is because maaser money may be used for all discretionary mitzvah causes, not just for charity. Even though the donor has gained a personal advantage, it is permissible. However, if at the time he purchased the honor, he did not have in mind to pay with maaser funds, the payment is now considered his personal debt, and one may not repay his debts or personal financial obligations with maaser money.

רמ"ט א: ולענין לקנות מצות בבית הכנסת במעות מעשר, נראה לי דאם בשעת קניית המצות היה דעתו על זה שרי, דהא המעות לצדקה אזיל, ואף שהוא נהנה במה שמכבד לקרות אחרים לספר תורה אין זה איסור, שהרי בכל מעשר יש טובת הנאה לבעלים.

מה שאין כן אם בשעת קניית המצות לא נתכוין ליתן ממעשר ואחר כך רוצה לפרוע ממעשר, הוה ליה כפורע חובו ממעשר, כן נראה לי בזה.

ANSWERS TO THE OPENING QUESTIONS

1. Although the obligation to give Maaser from our income is a sub-category of the overall commandment to give Tzedakah, there are many unique laws involved in fulfilling this obligation that need not be kept when fulfilling the "standard," Mitzvah of giving Tzedakah.
2. Although anyone who gives Tzedakah has a guarantee from our Torah that he will not be impoverished by doing so, one who properly separates 10% of his income to charity, has a guarantee that he will be repaid for every penny that he gives to charity, and that he will become wealthy over time. As a matter of fact, it is permitted to "test," Hashem by separating Maaser and seeing if he will receive the

wealth that he has been guaranteed, although regarding other commandments, including the Mitzvah of giving Tzedakah, it says (Devarim 6:16) "You shall not test Hashem,,.

3. Anytime a person gives money or items to charity he fulfills the Mitzvah of giving Tzedakah, even if he does not keep an accounting of what he has given throughout the year. However, the obligation to give Maaser is only fulfilled if it is separated and given based on an exact accounting system, i.e. an actual one-tenth or one-fifth of his annual income. Only if this is done can he expect to become wealthy based on the Torah's guarantee. Therefore, in order to properly fulfill this obligation to give Maaser, a person should stipulate in the beginning of each year that when he gives charity throughout the forthcoming year, exactly one-tenth (or one-fifth) of his income is being given to fulfill his Maaser obligation, and any money given above and beyond his amount will be for the purpose of performing the "standard,, Mitzvah of giving Tzedakah. In this manner, he can fulfill the Halacha to give an exact amount to fulfill his Maaser Kesafim obligation. (2)

SOURCES:

1. The Gemara in Taanis (9a) states: "Rav Yochanan says; What is the meaning of the verse (Devarim 14:22) 'Asser Ta'Asser'? Separate a tenth so that you will become wealthy!,, Rav Yochanan additionally states there that it is permitted for a person to give Maaser with the express intent of testing Hashem, to see whether he will actually receive the promised wealth. This is because Hashem told us through the prophet Malachi (3:10), "Bring all of the Maaser into the storehouse, so that there will be food in My house, and put me to the test in this, says Hashem, if I will not open the windows of heaven and pour out for you immeasurable blessings".

Tosafos there quote the Sifri that the obligation of separating Maaser that Rav Yochanan is referring to, is not only from the grain harvest, but also from any profit a person makes from business deals, salary, or even gifts that he receives. The promise of wealth also applies to proper separation of such Maaser. This is stated as Halacha by the Bais Yosef and the Rema in Yoreh De'ah (247:4), and by the Chofetz Chaim in Sefer Ahavas Chessed (Vol. 2 Ch. 18).

2. It is stated in the Teshuvos Avkas Rochel (3) that the Mitzvah of giving Maaser is only performed properly when exactly 10% or 20% of that year's income is distributed to the poor. Many other Poskim agree with this.